

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਵਿਜੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (21) ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਆਰ. ਗਣੇਸ਼ ਬਾਬੂ, (22) ਅਤੇ ਉਮਾ ਦੇਵੀ ਦੇ ਕੇਸ (supra). ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵੱਲੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਅਤੇ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਨਿਰਣਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(41) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਨੂੰ 2002 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 2237-ਕੈਟ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੇਅਸਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਐਮ.ਐਮ.ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਸਬੀਨਾ ਜੇ.ਜੇ

ਕਿਰਨ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਰ

CWPNo 2008 ਦਾ 6659

20 ਮਈ, 2008

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਅਨੁਛੇਦ 226—ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਨਸ਼ਾ ਛੁਡਾਉ ਕੇਂਦਰ ਚਲਾ ਰਹੀ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੋਸਾਇਟੀ—ਗਲਤ ਕੈਦ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮ—ਡੀ.ਐੱਸ.ਪੀ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਸਰਜਨ ਵੱਲੋਂ ਕੇਂਦਰ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਝੂਠੀਆਂ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ—ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਪੁਲਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੈ—ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਐਕਟ, 1987 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਗਏ—ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਸਬੰਧੀ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਦੇ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਐਕਟ, 1987 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਤਹਿਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਖੇਤਰ ਨਸ਼ਾ ਤਸਕਰਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਲਾਘਾਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਡਰੱਗ ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਨਸ਼ੇ ਦੇ ਆਦੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਤਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸੂਬੇ ਵਿੱਚ ਨਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਲਾਹਨਤ ਅਤੇ ਨਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਗਰ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਜਾ ਰਹੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੇਂਦਰ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾ ਕੇ ਕੇਂਦਰ ਨੂੰ ਵੀ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਨੀਤੀ ਅਪਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਨਸ਼ਾ ਛੁਡਾਉਣਾ. ਇਹ ਸਰਕਾਰੀ ਤੰਤਰ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ 'ਤੇ ਦੁਖਦ ਖੁਲਾਸੇ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੮)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਬੀ.ਡੀ.

ਸੁਵੀਰ ਸਹਿਗਲ, ਐਡੀ. ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਏ.ਜੀ.ਪੰਜਾਬ .

ਐਮ.ਐਮ.ਕੁਮਾਰ, ਜੇ.

(1) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਹ ਤਤਕਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 420, 342, 343, 344 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. (ਪੀ-4) ਤਹਿਤ ਥਾਣਾ ਸਦਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਦਰਜ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰ. 111 ਮਿਤੀ 25 ਫਰਵਰੀ, 2008 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕਿਰਨ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਨਸ਼ਾ ਛੁਡਾਊ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਸਸਾਇਟੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਟਾਫ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਨਵਜੇਵਨ ਡਰੱਗ ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ ਕੇਂਦਰ, ਤਹਿਸੀਲ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਣ।

(2) ਤੱਥ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਸੋਸਾਇਟੀ ਹੈ ਜੋ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼ ਐਕਟ, 1860 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਫ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਕੋਲ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-1)। ਸਮਾਜ ਨੇ ਸਵੈ-ਸੇਵੀ ਸੰਸਥਾ 2004 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਕੀਮਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਵਜੀਵਨ ਡਰੱਗ ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ ਕੇਂਦਰ (ਸੰਖੇਪ 'ਸੈਂਟਰ' ਲਈ) ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਸ਼ਾ ਛੁਡਾਊ ਕੇਂਦਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ - ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਆਂ ਸਸ਼ਕਤੀਕਰਨ ਮੰਤਰਾਲੇ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ (ਅਨੈਕਸ਼ਨ) ਪੀ-2)। 15 ਬਿਸਤਰਿਆਂ ਵਾਲੇ ਇਲਾਜ-ਕਮ-ਮੁੜ-ਵਸੋਬਾ ਕੇਂਦਰਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਲੇਖਾਕਾਰ-ਕਮ-ਕਲਰਕ, ਸਵੀਪਰ/ਚੌਕੀਦਾਰ, ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ (ਪਾਰਟ ਟਾਈਮ), ਕਾਉਂਸਲਰ/ਕਮਿਊਨਿਟੀ/ਵਰਕਰ/ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਕਰ, ਯੋਗਾ/ਹੋਰ ਥੈਰੇਪਿਸਟ (ਪਾਰਟ ਟਾਈਮ), ਨਰਸ/ਵਾਰਡ ਬੁਆਏ ਆਦਿ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ।

(3) 6 ਜੂਨ, 2007 ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਗੁਮਨਾਮ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਜਾਂਚ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ, ਸਦਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਮਿਤੀ 16 ਜੁਲਾਈ, 2007 (ਅਨੈਕਚਰ ਪੀ-4) ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਤੱਥ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ 450 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਵਿੱਚ ਬਣੀ ਇੱਕ ਦੋ ਮੰਜ਼ਿਲਾ ਇਮਾਰਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਹਾਲ ਕਮਰੇ, ਨਿਵਾਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦੋ ਕਮਰੇ ਹਨ। ਅਟੈਚ ਬਾਥਰੂਮ ਅਤੇ ਟਾਇਲਟ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਜਨਰੇਟਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਏਅਰ-ਕੂਲਰ ਵੀ ਫਿੱਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਦੋ ਡਾਕਟਰਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਡਾ: ਅਮਨਦੀਪ ਮਹਿਤਾ ਅਤੇ ਡਾ: ਰਜਨੀਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ, ਬੀ.ਏ.ਐਮ.ਐਸ. ਵੀ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਤਾਇਨਾਤ ਹਨ। ਸੈਂਟਰ ਵਿੱਚ 60 ਮਰੀਜ਼ ਦਾਖਲ ਪਾਏ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਨਸ਼ੇ ਦੇ ਆਦੀ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦਾਖਲ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜੋ ਰਿਪੋਰਟ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਗਲਤ ਪਤਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਨ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਬੇਵਜ੍ਹਾ ਤੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਝੂਠੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ

ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ।

(4) ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਭਲਾਈ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਵੀ ਕੇਂਦਰ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਸਰਜਨ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੂੰ ਮਾਰਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਮਿਤੀ 28 ਨਵੰਬਰ, 2007 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ-5) ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਡਰੱਗ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੁਆਰਾ 27 ਨਵੰਬਰ, 2007 ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਡਰੱਗ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ 4 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2005 ਤੋਂ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਕੋਲ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ, ਦੋ ਡਾਕਟਰ, ਅਰਥਾਤ, ਡਾ: ਅਮਨਦੀਪ ਮਹਿਤਾ ਅਤੇ ਡਾ: ਰਜਨੀਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ ਬੀ.ਏ.ਐਮ.ਐਸ. ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਡਾ: ਅਮਨਦੀਪ ਮਹਿਤਾ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ। ਮੁੜ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ 450 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਵਿੱਚ ਬਣੀ ਦੋ ਮੰਜ਼ਿਲਾ ਇਮਾਰਤ ਹੈ ਜੋ ਨਸ਼ੇ ਦੇ ਆਦੀ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਪੂਰੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ, ਸਦਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਡਰੱਗ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ। ਰਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਪੁੱਤਰ ਕਸ਼ਮੀਰ ਸਿੰਘ ਮੈਂਬਰ ਪੰਚਾਇਤ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਦੀ ਪੰਚਾਇਤ ਨੇ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਸਹਿਯੋਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਝੂਠੀ ਪਾਈ ਗਈ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ।

(5) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4, ਐਸ.ਐਚ.ਓ., ਥਾਣਾ ਸਦਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ 25 ਫਰਵਰੀ, 2008 ਨੂੰ ਇੱਕ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

ਥਾਣਾ ਸਦਰ ਜੈ ਹਿੰਦ ਅੱਜ ਆਈ.ਏ.ਐਸ.ਆਈ. ਨਾਲ ਐਚ.ਸੀ.ਪੰਜਾਬ ਰਾਏ 1803, ਐਚ.ਸੀ ਤਰਸੇਮ ਸਿੰਘ 3459, ਐਚ.ਸੀ ਪਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ 395, ਰਾਊਂਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਅਤੇ ਬਦਮਾਸ਼ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਵਿਚ ਨਕੋਣ ਚੌਕ ਮਹਿਲ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਕਿ ਇਕ ਖਾਸ ਮੁਖਬਰ ਨੇ ਇਤਲਾਹ ਦਿੱਤੀ। ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦਿਆ ਗੁਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਚੀਮਾ 2. ਡਾ: ਅਮਨਦੀਪ ਮਹਿਤਾ 3. ਡਾ: ਲੋਕਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ 4. ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ 5. ਰਾਹੁਲ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਨਵਜੀਵਨ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਨਸ਼ਾ ਛੁਡਾਉ ਕੇਂਦਰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਭੋਲੇ ਭਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਗੁਮਰਾਹ ਕਰਕੇ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਅਤੇ 6,000 ਤੋਂ 8,000 ਰੁਪਏ ਵਸੂਲਦੇ ਹਨ। ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਬਲ ਐਮਬੀਬੀਐਸ ਡਾਕਟਰ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵੀ 60/70 ਲੜਕੇ ਦਾਖਲ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਠੋਸ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਭੋਲੇ ਭਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਗੁਮਰਾਹ ਕਰਕੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਖ ਕੇ 420,342, 343, 344 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.

(6) ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ., ਸਦਰ,

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 16 ਜੁਲਾਈ, 2007 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ-4) ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਸਰਜਨ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਮਿਤੀ 28 ਨਵੰਬਰ, 2007 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-5)। ਪਹਿਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਂਦਰ ਨਸ਼ਾ ਪੀੜਤ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਕੇਂਦਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਐੱਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐੱਸ. ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੀ ਹੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਬੀ.ਏ.ਐੱਮ.ਐੱਸ. ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਅਪੰਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮੁੜ-ਵਸੇਬਾ ਸਕੀਮ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-2))। ਇਹ ਸਕੀਮ ਇੱਕ ਮੈਡੀਕਲ ਡਾਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਕੇਂਦਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ MBBS ਜਾਂ ਭਾਰਤੀ ਦਵਾਈਆਂ ਦੇ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, BAMS ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐੱਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐੱਸ. ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਤੱਕ ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਕਟ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਐੱਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐੱਸ. ਡਾਕਟਰ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

(7) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ I ਆਰ 2 ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ iCentre ਕੋਲ: ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 420, 343, 343,344 IPC ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤੇ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ। ਧਾਰਾ 342 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੈਦ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 340 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਗਲਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕੈਦ. ਦੂਜੀਆਂ ਸੰਯੁਕਤ ਧਾਰਾਵਾਂ 343 ਅਤੇ 344 IPC ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਵਧੇ ਹੋਏ ਰੂਪ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀਆਂ ਹਨ ਜੇਕਰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੈਦ ਖਾਸ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 420 ਤਹਿਤ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਬੇਈਮਾਨੀ ਦੀਆਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਫੇਸ ਵੈਲਯੂ 'ਤੇ ਲਏ ਗਏ ਚਾਰਜ ਅਸਲ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਮੂਲ ਤੱਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦੀ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਕੋਲ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਸਰਜਨ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 16 ਜੁਲਾਈ, 2007 ਅਤੇ 28 ਨਵੰਬਰ, 2007 ਦੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦੋ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ (ਅਨੈਕਸ਼ਨ ਪੀ. -4 ਅਤੇ ਪੀ-5) ਕ੍ਰਮਵਾਰ, ਜਿੱਥੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਹਨ, ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੈਦ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਦੀ ਇੱਕ ਕਲਪਨਾ ਹੈ। ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ। ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਤੋਂ. ਇਹ ਜਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਐਫਆਈਆਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ., ਸਦਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸੋਧ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਨਾ ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ

ਗੁਮਿਰਾਹ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੰਡ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸਵਪਨ ਕੁਮਾਰ ਗੁਹੂ (1), ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਭਜਨ ਲਾਈ (2) ਅਤੇ ਸੁਨੀਤਾ ਜੈਨ ਬਨਾਮ ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ ਜੈਨ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। (3) ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਢਲੀ ਜਾਂਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਸ਼ੀ ਕਾਂਤ ਬਨਾਮ ਸੀਬੀਆਈ (4) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (4) ਜੇਕਰ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਉਹ ਡੀਐਸਪੀ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਦੇ ਦੋ ਰੀਪੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ। ਸਰਜਨ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-4 ਅਤੇ P-5) ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(8) ਸ਼੍ਰੀ ਬਲਕਾਰ ਸਿੰਘ ਸਦਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਐਕਟ, 1987 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਦੇ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਐਕਟ, 1987 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਹਨ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਖੇਤਰ ਨਸ਼ਾ ਤਸਕਰਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਲਾਹੁਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਡਰੱਗ ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਸੈਂਟਰ ਨਸ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਤਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸੂਬੇ ਵਿੱਚ ਨਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਅਲਾਮਤ ਅਤੇ ਦਰਾਮਦ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਗਰ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਜਾ ਰਹੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕੇਂਦਰ ਨੂੰ ਵੀ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਨੀਤੀ ਅਪਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਨਸ਼ਾ ਛੱਡਣਾ। ਇਹ ਸਰਕਾਰੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ 'ਤੇ ਦੁਖਦਾਈ ਖੁਲਾਸੇ ਹੈ।

- (1) (1982)1 SCC 561
- (2) 1992 Supp. (1) SCC 335
- (3) (2008)2 SCC 705
- (4) (2007)1 SCC 630

(9) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ/ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਲਿਖਤੀ ਦਰਖਾਸਤ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 420, 342, 343, 344 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਥਾਣਾ ਸਦਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਦਰਜ 25 ਫਰਵਰੀ, 2008 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ 1 ਐਨ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਯੋਗ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜਣ ਦੀ

ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਸ ਖਰਚੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਦੀ ਮਾਤਰਾ 25,000 ਰੁਪਏ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ